

specifieke functie kent, werd een tussenruimte afgebakend – om te roken, te dolen, te dromen en wat nog allemaal meer. Gaandeweg werd er gesproken over een *ruimte van mogelijkheden*.

De vraag of het Kanunnik Petrus Jozef Triestplein voldoende gebruikt wordt, is hiermee een belangrijke maar tegelijk een ietwat oneigenlijke vraag. Het plein werd door filosoof Lieven De Cauter beschreven als een andere plek, een heterotopie, die plaats maakt voor een *'zelforganiserende poëzie chirurgisch losgesneden uit een bouwval'*. De zoektocht naar gebruik wordt best opgevat als een uitnodiging om invulling te geven aan de openheid in het hart van het psychiatrische centrum.

Gideon Boie

Bavo / Faculteit Architectuur KU Leuven

